

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 maart 2012 in zaak
nrs. 12/8426 en 12/8428 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister).

Procesverloop

Bij besluit van 9 maart 2012 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen, bepaald dat hij Nederland onmiddellijk dient te verlaten en een inreisverbod tegen hem uitgevaardigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 maart 2012 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. In zijn eerste grief klaagt de vreemdeling dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de minister, door het inreisverbod als zelfstandig besluitonderdeel op te nemen in het besluit van 9 maart 2012, aan artikel 66a, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) heeft voldaan. De vreemdeling betoogt dat de voorzieningenrechter aldus niet heeft onderkend dat, gelet op de formulering van voormelde bepaling, de minister het inreisverbod in dit geval bij separaat besluit had moeten opleggen en niet als onderdeel van een meeromvattende beschikking.
 - 2.1. Ingevolge artikel 66a, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, vaardigt de minister een inreisverbod uit tegen een vreemdeling die Nederland niet uit eigen beweging binnen de daarvoor geldende termijn heeft verlaten, in welk geval het inreisverbod slechts door middel van een zelfstandige beschikking wordt uitgevaardigd dan wel een beschikking die mede strekt tot wijziging van het reeds gegeven terugkeerbesluit.
 - 2.2. De minister heeft een eerdere aanvraag van de vreemdeling om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd bij besluit van 22 april 2009 afgewezen. In dat thans in rechte vaststaande besluit heeft de minister onder het kopje "Rechtsgevolgen van deze beschikking" vermeld dat de afwijzing van de aanvraag de rechtsgevolgen heeft als opgesomd in artikel 45 van de Vw 2000. Deze houden onder meer in dat de vreemdeling met ingang van de dag waarop de beroepstermijn is verstreken niet langer rechtmatig in Nederland verblijft. De vreemdeling dient Nederland uit eigen beweging voor het einde van de beroepstermijn te verlaten, bij gebreke waarvan hij kan worden uitgezet. Indien de vreemdeling tijdig beroep instelt tegen dit besluit, worden ingevolge artikel 82 van de Vw 2000 de genoemde

rechtsgevolgen opgeschort.

In het naar aanleiding van de opvolgende aanvraag van de vreemdeling om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd genomen besluit van 9 maart 2012, gelezen in samenhang met het daarbij ingelaste voornemen van 7 maart 2012, heeft de minister vermeld dat de vreemdeling Nederland onmiddellijk dient te verlaten en dat op grond van artikel 66a, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 een inreisverbod aan hem wordt opgelegd, omdat hij niet binnen de in het besluit van 22 april 2009 vermelde termijn Nederland heeft verlaten.

2.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 6 september 2012 in zaak nr. 201202876/1/V4; www.raadvanstate.nl), brengt de omstandigheid dat een vreemdeling bij de afwijzing van een asielaanvraag reeds een terugkeerbesluit heeft ontvangen, dat hem daarbij een vertrektermijn is gegund en dat hij Nederland niet binnen die termijn uit eigen beweging heeft verlaten, niet met zich dat de minister bij de afwijzing van een opvolgende aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel niet opnieuw een terugkeerbesluit, met een daarbij behorende vertrektermijn, hoeft uit te vaardigen.

Zoals eveneens uit voormelde uitspraak volgt, kan de minister bij een besluit op een opvolgende asielaanvraag niet een inreisverbod opleggen dat is gebaseerd op het verstrijken van de termijn in het in het besluit op de eerdere asielaanvraag vervatte terugkeerbesluit.

2.4. Beoordeling van de grief vereist dat allereerst de vraag wordt beantwoord of, nog daargelaten of ingevolge artikel 66a, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 het inreisverbod al dan niet bij afzonderlijk besluit had moeten worden opgelegd, de minister, mede gelet op die bepaling, het inreisverbod wel kon opleggen. Deze vraag dient, in het licht van de in 2.3. weergegeven jurisprudentie, ontkennend te worden beantwoord, nu de minister - gelet op de opvolgende asielaanvraag van de vreemdeling en het naar aanleiding daarvan genomen besluit van 9 maart 2012, waarin een nieuw terugkeerbesluit is vervat - het inreisverbod ten onrechte op het verstrijken van de in het besluit van 22 april 2009 bepaalde vertrektermijn heeft gebaseerd.

De grief slaagt.

3. In zijn tweede grief klaagt de vreemdeling dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft geoordeeld dat tegen het opgelegde inreisverbod rechtstreeks beroep openstond. De vreemdeling betoogt dat, nu het inreisverbod bij separaat besluit had moeten worden opgelegd, gelet op artikel 75 van de Vw 2000 eerst bezwaar had moeten worden gemaakt alvorens beroep kon worden ingesteld.

3.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer bij uitspraak van 15 juni 2012 in zaak nr. 201203301/1/V3; www.raadvanstate.nl), staat in het geval waarin een inreisverbod is vervat in een besluit betreffende een verblijfsvergunning en voortvloeit uit het daarin opgenomen terugkeerbesluit, eenzelfde rechtsmiddel open tegen het inreisverbod als tegen het besluit betreffende die verblijfsvergunning.

3.2. Bij besluit van 9 maart 2012 heeft de minister de aanvraag van de vreemdeling om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, bepaald dat hij Nederland onmiddellijk dient te verlaten en tegen hem een inreisverbod uitgevaardigd. Hoewel het inreisverbod in dit geval, blijkens de bewoordingen van het besluit van 9 maart 2012, niet voortvloeit uit het in dat besluit vervatte terugkeerbesluit, maar de minister dit inreisverbod heeft willen baseren op het verstrijken van de in het besluit van 22 april 2009 bepaalde vertrektermijn, heeft de voorzieningenrechter, in aanmerking genomen de door wetgever beoogde - in voormelde uitspraak van 15 juni 2012 beschreven - concentratie van rechtsbescherming, terecht geoordeeld dat tegen het inreisverbod rechtstreeks beroep kon worden ingesteld.

De grief faalt.

4. De derde grief heeft geen zelfstandige betekenis.

5. Het hoger beroep is, gelet op het in 2.4. overwogene, kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het beroep tegen het besluit van 9 maart 2012 gegrond worden verklaard en zal dat besluit, voor zover het het inreisverbod betreft, worden vernietigd.

6. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 maart 2012 in zaak nr. 12/8426;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel van 9 maart 2012, kenmerk 0809.26.1556, voor zover het het inreisverbod betreft;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Janssen, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

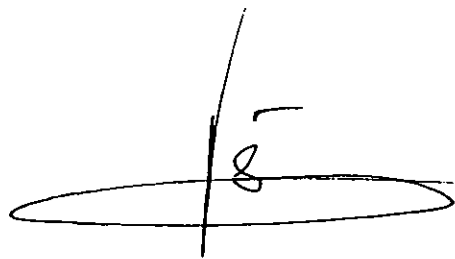
w.g. Janssen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 oktober 2012

660.

Verzonden: 15 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser